

dr hab. n. med. Agnieszka Czarniecka, prof. NIO
Klinika Chirurgii Onkologicznej i Rekonstrukcyjnej
Narodowy Instytut Onkologii im. M. Skłodowskiej-Curie
Państwowy Instytut Badawczy, Oddział Gliwice

**Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
dr n. med. Mateusza Kozieja
w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego
nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie medycyna**

Ocenę dorobku przeprowadzono na podstawie następujących materiałów: autoreferatu wraz z załącznikami, wykazu prac naukowych opublikowanych przez Habilitanta wraz z analizą bibliometryczną oraz kopii publikacji stanowiących główne osiągnięcie naukowe.

A: Cześć ogólna

Dr n. med. Mateusz Koziej otrzymał tytuł lekarza 19 lipca 2016, po ukończeniu studiów na kierunku lekarskim Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie. Już dwa lata po ukończeniu studiów uzyskał tytuł doktora nauk medycznych w dyscyplinie medycyna, na podstawie obronionej z wyróżnieniem rozprawy doktorskiej pt.: „Analiza wyników operacyjnego leczenia zespołu rowka nerwu łokciowego w oparciu o obiektywne i subiektywne metody oceny funkcji ręki”, nadany przez Radę Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie.

Zainteresowanie pracą naukową Habilitant przejawiał już w czasie studiów, aktywnie działając w Studenckim Towarzystwie Naukowym Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w latach 2012-2016, będąc w okresie 2015 -2016 Sekretarzem Zarządu.

Od października 2016 r. do nadal jest zatrudniony w Katedrze i Zakładzie Anatomii Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie (obecnie na stanowisku adiunkta), gdzie obok pracy naukowo-badawczej prowadzi zajęcia dydaktyczne ze studentami Wydziału Lekarskiego oraz Nauk o Zdrowiu.

Staż podyplomowy odbył w Szpitalu Specjalistycznym im. J. Dietla w Krakowie. Następnie w okresie od listopada 2017 r. do maja 2019 r. był zatrudniony na Oddziale Chirurgii Plastycznej i Rekonstrukcyjnej w Małopolskim Centrum Oparzeniowo-Plastycznym, Replantacji Kończyn z Ośrodkiem Terapii Hiperbarycznej w Krakowie. Tam też rozpoczął szkolenie z zakresu chirurgii plastycznej, które kontynuuje obecnie na Oddziale Klinicznym Chirurgii Plastycznej, Rekonstrukcyjnej i Estetycznej z Odcinkiem dla Dzieci Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego nr 1 im. N. Barlickiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi. Od czerwca 2019 r. w tym Ośrodku, w trybie rezydenckim odbywa szkolenie specjalizacyjne z zakresu chirurgii plastycznej. To właśnie chirurgia plastyczna i anatomia kliniczna stanowią główny kierunek Jego zainteresowań zawodowych i naukowych.

Dr n. med. Mateusz Koziej odbył dwa staże zagraniczne w Chelsea and Westminster Hospital Imperial College w Londynie: w lipcu 2014 r w Department of General Surgery (2 tyg.), a rok później zgodnie ze swoimi zainteresowaniami był na 3 tygodniowym szkoleniu w Department of Plastic Surgery and Burns. Ponadto był uczestnikiem licznych kursów krajowych takich jak: „Estetyczna rekonstrukcja objętości piersi – Motiva, Vitaco” (Poznań 2020), kursów z zakresu wykonywania małoinwazyjnych zabiegów medycyny estetycznej: toksyna botulinowa, kwas hialuronowy, laseroterapia, PRP, PRF, nici haczykowe i rewitalizujące, lipoliza, lipotransfer, powikłania w medycynie estetycznej (odbytych w latach 2017-2019)

B: Ocena dorobku naukowego

Dr n. med. Mateusz Koziej jest autorem i współautorem 55 publikacji, w tym 33 (60%) opublikował po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych. Łączny sumaryczny współczynnik oddziaływania - IF tych publikacji wynosi 134,541. Punktacja MNiSzW powyższych prac to 2536 pkt. Artykuły cytowano wg Web of Science 219 razy (bez autocytowań 172 razy), natomiast Index Hirscha Habilitanta wynosi 9.

Na dorobek naukowy poza cyklem 5 prac stanowiących główne osiągnięcie naukowe, składa się 45 artykułów oryginalnych (IF: 114,345), 4 opisy przypadków (IF: 2,486), 1 artykuł poglądowy (IF: 2,681), 2 listy do redakcji (IF: 3,044), 1 rozdział w podręczniku oraz 100 doniesień zjazdowych. W 3 z tych prac Habilitant jest pierwszym autorem (3 prace oryginalne), w 13 drugim (10 prac oryginalnych, 2 opisy przypadków, 1 rozdział w monografii polskiej), a w 4 ostatnim (3 prace oryginalne, 1 praca poglądowa). Przed uzyskaniem stopnia doktora nauk medycznych opublikował 22 publikacje o sumarycznym IF: 56,170 i punktacji MNiSW: 611 pkt. Po uzyskaniu stopnia naukowego opublikował 28 prac o sumarycznym IF: 63,343 i punktacji MNiSW: 1385 pkt. oraz 5 prac tworzących główne osiągnięcie naukowe, których ocena zostanie przedstawiona poniżej.

Ocena osiągnięcia naukowego:

„ Analiza zmienności przebiegu tętnic twarzy: implikacje dla operacji chirurgii plastycznej oraz bezpieczeństwa zabiegów medycyny estetycznej”

W skład osiągnięcia naukowego wchodzi cykl 5 artykułów oryginalnych opublikowanych w latach 2018-2020 o łącznym współczynniku oddziaływania IF: 15,029 i punktacji MNiSW: 540 pkt. We wszystkich publikacjach dr n. med. Mateusz Koziej jest pierwszym autorem.

Wszystkie prace zostały opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych i nie są tematycznie związane z tematem rozprawy doktorskiej

Cykl tworzą następujące publikacje:

1. "Anatomical Map of the Facial Artery for Facial Reconstruction and Aesthetic Procedures". *Aesthetic Surgery Journal*; 2019 IF: 3.48
2. "The Superficial Temporal Artery: Anatomical Map for Facial Reconstruction and Aesthetic Procedures". *Aesthetic Surgery Journal*; 2018 IF: 3.48
3. "The Arteries of the Central Forehead: Implications for Facial Plastic Surgery Aesthetic Surgery". *Aesthetic Surgery Journal*; 2020 IF: 3.48
4. "The transverse facial artery anatomy: implications for plastic surgical procedures". *"PLOS ONE"*; 2019 IF: 2.766
5. "The superficial temporal artery: A meta-analysis of its prevalence and morphology". *Clinical Anatomy*; 2020 IF: 1.813

Ostatnie lata to okres gwałtownego rozwoju w naszym kraju zabiegów z zakresu chirurgii plastycznej i rekonstrukcyjnej oraz zabiegów małoinwazyjnej medycyny estetycznej.

Dla zwiększenia bezpieczeństwa tych procedur konieczna jest bardzo dobra znajomość anatomii, w tym różnych wariantów unaczynienia operowanych okolic. Wiedza ta pozwala zmniejszyć ryzyko wystąpienia częściowej czy całkowitej martwicy płata oraz ryzyko powstania martwicy po podaniu miejscowym różnego typu wypełniaczy np. kwasu hialuronowego.

Przedstawiony cykl prac poświęcony jest szczegółowej ocenie morfologii i zmienności tętniczego unaczynienia twarzy w odniesieniu do bezpieczeństwa zabiegów z dziedziny chirurgii plastycznej, rekonstrukcyjnej i estetycznej.

Habilitant postawił sobie za cel poznanie i opisanie zmienności przebiegu naczyń tętnicznych twarzy w celu lepszego planowania zabiegów terapeutycznych w tym regionie dla zmniejszenia ryzyka wystąpienia powikłań i zdarzeń niepożądanych. Przedstawiony cykl prac łączy zainteresowania Habilitanta zarówno anatomią, jak i chirurgią plastyczną.

Pierwsza praca przedstawia analizę przebiegu i zmienności tętnicy twarzowej. Została ona przeprowadzona na grupie 131 chorych, u których wykonano tomografię komputerową z angiografią (angio-TK) w Zakładzie Diagnostyki Obrazowej Centrum Urazowego Medycyny Ratunkowej i Katastrof Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie. Przeanalizowano w niej przebieg 249 tętnic twarzowych z odniesieniem do łatwo dostępnych anatomicznych punktów orientacyjnych. Ocena obrazów tomograficznych wraz z analizą statystyczną została przeprowadzona przez Habilitanta. W pracy opisano szczegółowo 5 typów przebiegu tętnicy twarzowej, a także relację przebiegu naczynia do fałdu nosowo-wargowego i punktu Mansona. W badaniu wykorzystano trójwymiarową rekonstrukcję obrazu w angio-TK. Na tej podstawie wykonano autorskie ryciny z zaznaczonymi odległościami i średnicami naczyń, co daje lepszy pogląd na przebieg tętnicy twarzowej i jej odgałęzień. Dzięki temu publikacja wnosi nowe informacje praktyczne, dotyczące morfologii i przebiegu tego naczynia, co może zostać wykorzystane przez chirurgów przy planowaniu zabiegów plastycznych, rekonstrukcyjnych i estetycznych w zakresie twarzy.

Drugą szczegółowo analizowaną i opisaną przez Habilitanta tętnicą unaczyniającą region twarzy jest tętnica skroniowa powierzchowna (druga publikacja w cyklu). W tej pracy przeprowadzonej na podstawie analizy obrazów angio-TK u 215 chorych opisano przebieg i morfologię 419 tętnic skroniowych powierzchownych, odnosząc warianty jej przebiegu, podobnie, jak w pracy pierwszej, do anatomicznych punktów orientacyjnych. Niewątpliwym atutem tej publikacji jest zebranie wszystkich przeprowadzonych pomiarów w tabeli i umieszczeniu ich na kolorowych grafikach z zaznaczonymi odległościami i średnicami. Na autorskiej rycinie oznaczono również strefy bezpieczne i strefy zagrożenia związane z typem unaczynienia, co może być pomocne w praktyce klinicznej przy planowaniu zabiegów z zakresu medycyny estetycznej.

Trzecia publikacja opisuje zmienności unaczynienia środkowej części czoła (analizę morfologii i przebiegu tętnic: nadbłoczkowej, nadoczodołowej, paracentralnej i centralnej). Habilitant słusznie zauważa, że płat z gładyszki jest jednym z częściej używanych płatów uszypułowanych do rekonstrukcji ubytku tkanek miękkich nosa, podobnie, jak w tej okolicy często przeprowadzane są zabiegi z zakresu medycyny estetycznej (wypełnianie zmarszczek z użyciem np. kwasu hialuronowego), dlatego też dokładne poznanie jej unaczynienia może przyczynić się do zmniejszenia odsetka powikłań i zdarzeń niepożądanych. Analizę obrazów TK przeprowadzono na grupie 40 zmarłych, u których wykonano sekcję w Katedrze Medycyny Sądowej UJ w Krakowie. Podobnie, jak w poprzednich pracach także w tej publikacji wykonano anatomiczną mapę, prezentując najważniejsze odległości i wymiary. Innowacyjność badania polegała na zaprojektowaniu opisu przebiegu naczyń w układzie współrzędnych, gdzie oś odciętych biegła przez szczyt górnego brzegu oczodołu, a oś rzędnych w linii pośrodkowej. Habilitant opisał z podaniem odległości zakres przebiegu proksymalnego pnia tętnicy paracentralnej, tętnicy nadbłoczkowej i nadoczodołowej, prezentując wyniki w zaproponowanym układzie współrzędnych. Potwierdził, że z tętnic zaopatrujących okolice czołową tętnica nadbłoczkowa charakteryzuje się najbardziej stałym przebiegiem, natomiast przebieg tętnicy paracentralnej jest najbardziej zmienny. Zauważył także, że w proksymalnym przebiegu naczynia są połączone, a w dystalnym mają przebieg bardziej indywidualny. W okolicy czołowej obserwuje się zarówno osiowy jak i losowy wzór unaczynienia. Badania wykazały, że aplikacja kwasu hialuronowego w okolicę gładyszki może powodować zarówno ucisk tętnicy paracentralnej, jak i nadbłoczkowej i być przyczyną martwicy obszaru skóry w rejonie zaopatrywanym przez opisane naczynia.

Czwarta publikacja dotyczy morfologii i przebiegu odgałęzienia tętnicy skroniowej powierzchownej – tętnicy poprzecznej twarzy. W pracy przeanalizowano obrazy angio-TK wykonane u 100 pacjentów, opisując 200 tętnic. Podobnie, jak w poprzednich pracach także w tej publikacji wykonano anatomiczną mapę, prezentując najważniejsze wymiary na autorskiej rycinie, a poszczególne pomiary szczegółowo przedstawiono w tabeli. W dyskusji pracy omówiono znaczenie kliniczne poznania różnych wariantów anatomicznych tętnicy poprzecznej twarzy przy planowaniu opartych na niej płatów uszypułowanych (face lift flaps) w zaopatrywaniu ubytków tkanek w okolicy skroniowej.

Ostatnia praca w cyklu to bardzo dobrze metodycznie przeprowadzona metaanaliza dotycząca morfologii tętnicy skroniowej powierzchownej. Do analizy włączono 21 badań obejmujących 874 przypadki. Jest to największa dotychczas przeanalizowana pod tym kątem, grupa chorych. Analiza wykazała, że tętnica skroniowa powierzchowna wykazuje relatywnie

niewielką zmienność przebiegu i występowania. Badanie potwierdziło, że gałąź czołowa (odgałęzienie o największej średnicy) jest główną gałęzią tętnicy skroniowej powierzchownej. W pracy tej Habilitant wykorzystał swoją wiedzę dotyczącą zasad wykonywania systemowego przeglądu prac i metaanaliz (potwierdzoną posiadanym certyfikatem: Introduction to Systemic Review and Meta-Analysis – wydany przez John Hopkins University, 2018)

Przedstawione prace stanowią monotematyczny cykl, opisujący szczegółowo cechy morfometryczne unaczynienia tętniczego twarzy. Potwierdzają bardzo dobre przygotowanie Habilitanta, jako docieklivego badacza – anatoma, dysponującego świetnym warsztatem, a także przygotowaniem do wykonywania analiz statystycznych, co szczególnie potwierdza przeprowadzona przez Niego metaanaliza. Natomiast w autoreferacie zabrakło mi trochę uwypuklenia znaczenia tych prac dla praktyki klinicznej, co przecież stanowiło cel podjętych badań. Brakuje mi połączenia ich w jedną spójną całość, z większym podkreśleniem elementów nowatorskich publikacji. Autor sucho przedstawił uzyskane wyniki, traktując każdą publikację, jako odrębną całość. Dzięki dostępowi do pełnych tekstów artykułów można było jednak zapoznać się z elementami dyskusji, w których w ciekawy sposób opisano znaczenie przeprowadzonych badań dla praktyki klinicznej. Jak rozumiem brak uwypuklenia tego elementu w autoreferacie może wynikać z małego, własnego doświadczenia klinicznego Habilitanta, który znajduje się obecnie na początku drogi chirurga plastyka (w 2019 r. rozpoczął szkolenie specjalizacyjne z zakresu chirurgii plastycznej). Fakt ten nie umniejsza jednak znaczenia cyklu prac, który jest autorskim i nowatorskim projektem Habilitanta, w znaczącej części przeprowadzonym przez Niego osobiście i w mojej opinii spełnia wymogi wynikające z art. 219 ust. 1 punkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2020.0.85) stanowiąc spójne, monotematyczne osiągnięcie naukowe, stanowiące wkład autora w rozwój dyscypliny.

Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego:

Głównymi obszarami badań naukowych Habilitanta są anatomia kliniczna i chirurgia plastyczna.

Przed uzyskaniem stopnia doktora nauk medycznych Mateusz Koziej brał udział w wielośrodkowych projektach badawczych, w których realizował zainteresowania związane z analizą statystyczną w badaniach naukowych. Odbił On szkolenia z tego zakresu, potwierdzone uzyskanymi certyfikatami: Statistics and R – wydany przez Harvard University (edX2018), Introduction to Systemic Review and Meta-Analysis – wydany przez John Hopkins University (Coursera 2018)

Współpracował z Oddziałem Reumatologii Szpitala Specjalistycznego im. J. Dietla w Krakowie w zakresie wielośrodkowego projektu: „Choroba zapalna stawów-wybrane aspekty kliniczne i immunologiczne”, a także w badaniu oceniającym zmiany mikronaczyniowe w zeszytniającym zapaleniu stawów kręgosłupa oraz z Uniwersytetem Warszawskim w projekcie oceniającym wpływ palenia tytoniu i zanieczyszczeń atmosferycznych na poziom stężenia dwutlenku węgla w wydychanym powietrzu. Udział w tych projektach zaowocował

kilkoma publikacjami w impaktowanych czasopismach naukowych: „Environmental Research”, „Clinical Reumatology”, „Scientific Reports”, w których Habilitant jest współautorem

Dr n. med. Mateusz Koziej zajmował się opracowaniem, tworzeniem, testowaniem i wprowadzaniem do praktyki klinicznej polskiej wersji kwestionariuszy oceniających jakość życia chorych leczonych z powodu chorób ręki. Dokonał antropometrycznej oceny rąk chorych z zespołem cieśni nadgarstka, którą porównał z grupą kontrolną zdrowych osób. Wyniki tej pracy opublikowano w „Plastic and Reconstructive Surgery”, jednym z najbardziej renomowanych czasopism z zakresu chirurgii plastycznej, w publikacji tej Habilitant jest pierwszym autorem.

Ponadto jest współzałożycielem zespołu naukowego HEART – Heart Embriology and Anatomy Team. Zespół ten opracowuje opisy makro- i mikroskopowe struktur serca. Celem tych badań jest poznanie budowy układu sercowo-naczyniowego, ze szczególnym uwzględnieniem anatomii istotnych z punktu widzenia kardiologii inwazyjnej i elektrokardiologii obszarów serca (kardioanatomia), obrazowanie mięśnia sercowego przy pomocy echokardiografii i tomografii komputerowej oraz określenie przydatności tych technik do wizualizacji szczegółów anatomicznych serca. W czasie projektu powstało ponad 30 publikacji w 3 z nich Habilitant jest współautorem (prace opublikowane w „Annals of Anatomy-Anatomischer Anzeiger”, „International Journal of Cardiology”, „Journal of Anatomy”), a sam projekt otrzymał nagrodę proJuvens 2015 w kategorii Naukowy Projekt Roku.

Od czerwca 2019 prowadzi współpracę naukową z Oddziałem Chirurgii Plastycznej, Rekonstrukcyjnej i Estetycznej Uniwersyteckiego Szpitala nr 1 w Łodzi. Jest wykonawcą w projektach: „ Zaburzenia rozwoju kończyny górnej u pacjentek z zespołem Polanda” oraz „Epidemiologia raków skóry twarzy”. Jest głównym wykonawcą projektu oceniającego jakość życia pacjentów z opadaniem powiek górnych wraz z oceną wyników po leczeniu zabiegowym. Opracował polskie wersje 4 kwestionariuszy używanych w chirurgii plastycznej twarzy.

Od 2019 r jest członkiem w panelu eksperckim wielośrodkowego projektu Observer Scale of the Patients and Observer Scale 3.0 we współpracy z Department of Plastic Reconstructive and Handsurgery, Red Cross Hospital, Beverwijk and Amsterdam UMC, Vrije Universiteit, Amsterdam. Badanie polega na utworzeniu nowego kwestionariusza dotyczącego oceny każdego typu blizny (blizn: pozabiegowych, pourazowych, pooparzeniowych, po schorzeniach dermatologicznych).

Ponadto we współpracy z Małopolskim Centrum-Oparzeniowo-Plastycznym Szpitala im. Rydygiera w Krakowie analizuje współczynniki stratyfikacji ryzyka u osób ciężko oparzonych oraz ich użyteczności klinicznej. Użycie współczynników pozwala sparametryzować uraz jakim jest oparzenie i wykorzystać te wskaźniki w publikacjach naukowych.

Jak widać Habilitant prowadził i prowadzi projekty badawcze nie tylko w ramach Uniwersytetu Jagiellońskiego, lecz także we współpracy z innymi uczelniami i instytucjami naukowymi w kraju i za granicą.

Jest On kierownikiem wieloletniego projektu dla młodych naukowców dofinansowanego z MNiSzW SAP K/DSC/005269 „Analiza zmienności powierzchniowych tętnic, żył i nerwów okolic twarzy oraz ich wpływ na efektywność i bezpieczeństwo operacji rekonstrukcyjnych oraz zabiegów medycyny estetycznej”, w ramach którego, jak rozumiem, powstał cykl prac stanowiących główne osiągnięcie naukowe.

Ponadto jest wykonawcą w projekcie RNN/392/19/KE „Ocena wyników zabiegu plastyki powiek górnych”. Był głównym wykonawcą badania statutowego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum K/ZDZ/006278 „Analiza wyników leczenia pacjenta z zespołem rowka nerwu łokciowego” oraz wykonawcą w projekcie: „Rozwój układu przewodzącego serca oraz położenia struktur tego układu w sercu dorosłych w aspekcie występowania miejsc arytmogennych” K/ZDS/003768

Za swoją działalność naukową otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia:

Stypendium Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego dla najlepszych studentów w latach akademickich: 2011/2012; 2014/2015; 2015/2016; Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla studentów w roku akademickim: 2014/2015; 2015/2016.

W 2016 r. otrzymał Złotą Nagrodę Naukową Prorektora Uniwersytetu Jagiellońskiego ds. Collegium Medicum za wybitne osiągnięcia naukowe.

Jest laureatem Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców 2019, Nagrody Polskiej Akademii Nauk – Laur Medyczny im. Dr Wacława Mayzla 2015 oraz Nagrody proJovens 2015 w kategorii Naukowy Projekt Roku dla projektu HEART – Heart Embryology and Anatomy Research Team.

Za znaczący dorobek publikacyjny, dwa razy znajdował się na Liście STU:

Lista Stu 2016- lista stu naukowców z Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum z największym dorobkiem publikacyjnym za rok 2016 – miejsce 31

Lista Stu 2017- lista stu naukowców z Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum z największym dorobkiem publikacyjnym za rok 2017 – miejsce 53

Publikacje, w których jest współautorem zajęły miejsce 3, 4 i 43 na Liście najlepiej punktowanych 45 publikacji pracowników lub doktorantów Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum za rok 2018, a publikacja w „Plastic and Reconstructive Surgery” znalazła się na wykazie publikacji za rok 2018, których autorami są pracownicy Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum, w czasopiśmie w górnym decylnym (10% najlepszych) w danej dziedzinie według bazy „Journal Citation Reports”.

Dr n. med. Mateusz Koziej jest ponadto laureatem 15 nagród i wyróżnień przyznanych za referaty zjazdowe prezentowane na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych.

C: Ocena działalności dydaktyczno-organizacyjnej

W czasie studiów dr Mateusz Koziej angażował się w prace Studenckiego Towarzystwa Naukowego. W latach 2015-2016 pełnił funkcję sekretarza zarządu Studenckiego Towarzystwa Naukowego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum odpowiadając za koordynację pracy kół naukowych oraz za reprezentację tej organizacji.

Był sekretarzem Komitetu Organizacyjnego International Medical Students' Conference, Cracow, 2016. Aktywnie uczestniczył w organizacji wydarzeń o charakterze popularnonaukowym : Małopolska Noc Naukowców, Festiwal Nauki w Krakowie.

W 2017 r. brał udział w organizacji ogólnopolskiego konkursu anatomicznego „Aurea Scapula” który odbył się w Katedrze i Zakładzie Anatomii Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Od października 2016 r prowadzi seminaria i ćwiczenia z przedmiotu anatomia z embriologią dla studentów kierunku lekarskiego i lekarsko-dentystycznego Wydziałów Lekarskiego i Lekarsko-Dentystycznego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum oraz kierunku fizjoterapia Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum. Zajęcia te zostały przez studentów bardzo wysoko ocenione (98/100 pkt 2016; 97/100 pkt. 2017; 96/100 pkt 2018)

W roku 2018 był opiekunem Studenckiego Koła Anatomicznego, a od 2019 r jest opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Anatomii Chirurgicznej. Sprawuje osobistą opiekę naukową (mentoring) nad kilkoma studentami kierunku lekarskiego, których prace skupiają się głównie na tematyce anatomii klinicznej.

Ponadto jest promotorem pomocniczym w 2 przewodach doktorskich:
lek. Ingi Lipińskiej „Analiza obrażeń ręki oraz ocena ich wyników leczenia”
mgr Jana Banacha „ Wpływ zespołu cieśni nadgarstka na wybrane aspekty życia codziennego i zaburzeń snu”

Jest członkiem komitetu redakcyjnego w czasopiśmie PLOS ONE – academic editor.

Był recenzentem dla następujących czasopism naukowych: “Plastic and Reconstructive Surgery”, “Journal of Orthopaedic Surgery and Research”, “PLOS ONE”; “Journal of Plastic, Reconstructive and Aesthetic Surgery”, “Journal of Plastic Surgery and Hand Surgery”, “European Journal of Neurology”, “Translational Research in Anatomy”, “Journal of Comparative Human Biology”.

Jest członkiem międzynarodowych i krajowych Towarzystw Naukowych takich jak:
Polskie Towarzystwo Anatomiczne (PTA)
International Society of Aesthetic and Plastic Surgery (ISAPS)
Polskie Towarzystwo Chirurgii Plastycznej Rekonstrukcyjnej i Estetycznej (PTChPRiE)
Polish National Group of the International Society of Clinical Biostatistics (ISCB)

D: Wniosek końcowy

Uważam, że dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr n. med. Mateusza Kozieja oraz główne osiągnięcie naukowe, na który składa się cykl 5 monotematycznych publikacji jest znaczący i wartościowy. W mojej opinii w pełni spełnia on kryteria określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dlatego też mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauki Medycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego moją pozytywną opinię wraz z wnioskiem o dopuszczenie dr n. med. Mateusza Kozieja do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych.

Agnieszka Czarniecka